

ikke kunde gives til en Kvinde, da der stod: »Som Forstander for Stiftelsen antages en Mand, der har de dertil fornødne Egenskaber«. Vore Bestræbelser lykkedes altsaa ikke denne Gang, men vi har ikke i Sinde at lade Sagen falde med dette Forsøg.

Ved samme Møde drøftede Udvalget Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Overlærer- og Inspektørembeder i Købstæderne og om Kvinders Valg til Skolekommissioner. D. K. har to Gange indgivet Andragende om, at der maatte gives »Mødre« Adgang til at sidde i Skolekommissioner; men uden noget Resultat. Da der nu ved den kommunale Valglov er aabnet Adgang til at sidde i Skolekommissioner for de Kvinder, som sidder i de kommunale Raad, uanset om de er gifte eller ugifte, mente vi, at Tiden maatte være kommen til helt at give Adgang for alle Kvinder, der er kommunale Vælgere. Paa et Andragende derom til Kultusministeren har vi faaet det Svar, at det kun var en Formsag, som snart maatte ændres. Forøvrigt henvistes vort Andragende til den Kommission, der sidder for at ordne Folkeskolens Tilsyn. Det andet Spørgsmaal om Kvinders Adgang til Overlærer- og Inspektørembeder er heller ikke nyt, D. K. har ogsaa derom indgivet Andragende i sin Tid uden Resultat; vi gentog nu vort Andragende; men skønt Ministeren udtalte, at han var enig med os i Principet, vilde han dog ikke give os noget Løfte om at bringe Sagen frem, men henviste ogsaa dette Andragende til den samme Kommission, hvor de altsaa befinder sig for Øjeblikket.

Den næste Sag, der har beskæftiget Udvalget, er den nylig nævnte Kommission, der skal ordne Folkeskolens Tilsyn; vi blev meget skuffede over, at denne Kommission i sin Sammensætning havde taget saa lidt Hensyn til os Kvinder, idet der til den var valgt 22 Mænd og én eneste Kvinde. Desværre var Valget sket, men vi mente dog at maatte gøre noget og henvendte os dels skriftlig, dels ved en Deputation til Kultusministeren for at bede ham om at udvide Kommissionen ved at der valgtes nogle flere Kvinder. Hans Svar var, at det ikke kunde lade sig gøre, den var i Forvejen altfor stor; men iøvrigt henviste han os til Kommissionens Formand, og til ham sendte vi da en Skrivelse, se »Kv. og Smf.« Nr. 2, 1910, hvorpaa vi modtog følgende Svar:

I Anledning af det i Dansk Kvindesamfunds Forretningsudvalgs Skrivelse af 4. d. M. udtalte Ønske om, at der til Deltagelse i Kommissionens Overvejelser maa blive tilkaldt

nogle i Skolesager særlig sagkyndige Kvinder, skal jeg, efter at Sagen har været forelagt Kommissionen, tillade mig at meddele, at forsaavidt det under Kommissionens eller de af denne nedsatte Udvalgs Arbejde viser sig ønskeligt at tilkalde saadan sagkyndig Hjælp, vil man benytte sig af den Bemyndigelse, der i saa Henseende af Ministeriet er givet Kommissionen.

Bardenfleth.

Den sidste Sag, Udvalget har beskæftiget sig med, er den ny Lønningslov for Statens Forskoleseminarium i Vejle; desværre har vi heller ikke dér faaet gennemført, hvad vi gerne vilde, men vi mener dog, at vort Arbejde alligevel har gjort Gavn. Da Sagen har været drøftet i »Kv. og Samf.«, er der ingen Grund til at dvæle længe ved den. Det lykkedes os desværre ikke at hindre, at Bestemmelsen i den oprindelige Lov om fuld Ligestilthed mellem kvindelige og mandlige Lærerkrafter ved Seminariet blev ophævet; men Uretten blev paatalt, og ved Herman Triers varme Tale i Landstinget for Kvindernes Ret og ved, at vi fik Foretræde for det af Landstinget nedsatte Udvalg, blev det stærkt betonet, at vi fandt de ny Bestemmelser uretfærdige, og havde det ikke været fordi det var lige de allersidste Dage af Rigsdagssamlingen og man var bange for at hindre Lovens Vedtagelse nu, hvis der blev nedsat Fællesudvalg, tror jeg, vore Bestræbelser var lykkedes.

Udenfor Dagsordenen gav Fru Scheuer følgende Meddelelse:

Som De nok husker, blev der i Fjor paa Fællesmødet aflagt Beretning om Dansk Kvindesamfunds Arbejde for at faa indført et nyt Vielsesritual. Af et af Fællesstyrelsen nedsat Udvalg var der udarbejdet et Forslag til et nyt Ritual, der var indsendt til Sjællands Biskop, nu afdøde Skat Rørdam. Styrelsen modtog aldrig noget Svar fra Biskoppen; men da vi havde erfaret, at Biskopperne var i Færd med at udarbejde et Vielsesritual, henvendte vi os i Februar Maaned med vort Forslag til den nyvalgte Sjællands Biskop for at lægge ham paa Sinde, hvad vi ønskede, og om muligt erfare hans Stilling til vort Forslag. Vi havde en lang Samtale med Biskoppen, og han hørte paa vore Indvendinger mod det nugældende Ritual, og skønt han ikke var enig med os i vort Syn derpaa, udtalte han, at det var heldigt, vi var kommet netop paa dette Tidspunkt, da Bisperne i de nærmest følgende Dage skulde have Møde og netop ogsaa have